

Sygn. akt II S 14/13

POSTANOWIENIE

Dnia 30 kwietnia 2013r.

Sąd Apelacyjny we Wrocławiu w II Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący: SSA Wojciech Kociubiński

Sędziowie: SSA Bogusław Tocicki

SSA Zdzisław Pachowicz (spr.)

Protokolant: Aldona Zięta

po rozpoznaniu w sprawie **P. J.**

skargi wniesionej przez skazanego

na naruszenie jego prawa do rozpoznania sprawy w postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki – postępowanie przed Sądem Okręgowym w Jeleniej Górze w przedmiocie warunkowego przedterminowego zwolnienia.

na podstawie art. 12 ust.1 Ustawy z dnia 17 czerwca 2004r. o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki (Dz. U. Nr 179, poz. 1843)

p o s t a n a w i a

skargę skazanego oddalić.

UZASADNIENIE

Skazany P. J. wystąpił ze skargą na naruszenie jego prawa do rozpoznania sprawy o jego warunkowe przedterminowe zwolnienie bez nieuzasadnionej zwłoki. Jednocześnie zażądał przyznania mu zadośćuczynienia w kwocie 2000 zł.

Sąd Apelacyjny ustalił, co następuje:

Odbywający karę pozbawienia wolności skazany P. J. wystąpił w dniu 15 marca 2013r. do Sądu Okręgowego w Jeleniej Górze z wnioskiem o jego warunkowe przedterminowe zwolnienie z odbycia reszty kary pozbawienia wolności, której koniec przypada na dzień 5 kwietnia 2016r. Dokument ten wraz z wnioskiem o zwolnienie od opłaty wpłynął w dniu 22 stycznia 2013r. Sąd Okręgowy w dniu 24 stycznia 2013r. zwrócił się do dyrektora Aresztu Śledczego w J. o nadesłanie opinii o skazanym i informacji o stanie konta depozytowego. Opinia dyrektora zakładu, zawierająca obliczenie kary oraz stwierdzająca odbycie przez skazanego wymaganego przez ustawę okresu kary, została nadesłana w dniu 13 lutego 2013r. W dniu 8 marca 2013r. zwrócono się o akta sprawy głównej do Sądu Okręgowego w Legnicy, a w dniu 14 marca 2013r. wyznaczono termin posiedzenia na dzień 11 kwietnia 2013r. W międzyczasie, tj. w dniu 18 marca 2013r. poinformowano skazanego - w odpowiedzi na jego pismo - że przy kierowaniu spraw na posiedzenie decyduje kolejność ich wpływu, „ale z pierwszeństwem spraw dotyczących zezwolenia na wykonywanie kary w systemie dozoru elektronicznego i spraw nagłych, związanych z zagrożeniem życia skazanych”. Na posiedzeniu przekazano sprawę do rozpoznania Sądowi Okręgowemu we Wrocławiu, gdyż skazany został przetransportowany do zakładu karnego tam się znajdującego.

(dowód: akta sprawy IV Kow. 158/13/wz SO w Jeleniej Górze)

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Skarga skazanego jest bezzasadna. Generalnie rzecz ujmując przewlekłość postępowania sądowego w rozumieniu art. 2 ustawy o skardze na naruszenia prawa strony (...) (Dz. U. Nr 179, poz. 1843 z 2004r.) zachodzi, gdy w postępowaniu nie są podejmowane żadne czynności lub są podejmowane czynności zupełnie zbędne albo czynności podejmowane są z nadmiernym opóźnieniem, które nie znajduje uzasadnienia w okolicznościach sprawy. Ocena taka winna być dokonywana przez pryzmat skomplikowania sprawy, zachowania uczestników postępowania oraz innych osób i podmiotów, a także znaczenia dla strony rozstrzyganych w postępowaniu zagadnień.

Przenosząc powyższe uwagi na realia niniejszej sprawy należy stwierdzić, że Sąd Okręgowy w Jeleniej Górze niezwłocznie (w ciągu 2 dni) po zarejestrowaniu wniosku skazanego podjął czynności zmierzające do ustalenia czy postępowanie jest dopuszczalne, a mianowicie, czy skazany odbył karę w takim zakresie, że może ubiegać się o warunkowe zwolnienie. Po uzyskaniu pozytywnej informacji w tym zakresie zgromadził niezbędne do podjęcia decyzji dokumenty (akta główne, dane o karalności) i skierował sprawę na posiedzenie. Między datą zarządzenia, a terminem posiedzenia upłynął niespełna miesiąc. Do merytorycznego rozstrzygnięcia w przedmiocie wniosku skazanego nie doszło z powodu zmiany właściwości miejscowej (skazany przetransportowany do innej jednostki penitencjarnej), co nie obciąża sądu penitencjarnego.

Należy odnotować także to, że 4 marca 2013r. skazany zwrócił się do sądu penitencjarnego z wnioskiem o pisemne poinformowanie go, jaki jest „czas oczekiwania na przedterminowe warunkowe zwolnienie”. Na skutek tego uzyskał w terminie 2 tygodni pełną informację o dotychczas podjętych czynnościach oraz o zasadach kierowania spraw na posiedzenie. Jednakże jeszcze przed odbiorem tej informacji wystąpił ze skargą na przewlekłość postępowania.

Powyższe fakty jednoznacznie wskazują, że w analizowanym postępowaniu nie było bezczynności organu, były podejmowane czynności niezbędne dla rozstrzygnięcia o wniosku skazanego, a okresy pomiędzy tymi czynnościami nie mogą być uznane za rażąco długie. Jednocześnie Sąd Okręgowy zadbał, aby skazany miał świadomość czynności podejmowanych przed skierowaniem sprawy na posiedzenie oraz zasad, jakie decydują o kolejności rozpoznania sprawy. Okres 3 miesięcy pomiędzy wpływem wniosku o warunkowe zwolnienie a posiedzeniem Sądu Penitencjarnego w tym przedmiocie - w realiach czynności podejmowanych w niniejszej sprawie i wobec skazanego, któremu do końca kary pozostał okres dłuższy niż 3 lata – nie może być uznany za rażąco długi.

To wszystko upoważnia do stwierdzenia, że czynności w tym postępowaniu były podejmowane prawidłowe i bez zbędnej zwłoki, zaś do zakończenia tego postępowania nie doszło na skutek zmiany właściwości miejscowej sądu. Zatem skarga skazanego o stwierdzenie przewlekłości postępowania jest bezzasadna i musi być oddalona.

W związku z powyższym postanowiono – jak na wstępie.